

Kalmin Sukuseura

Sukutiedote n:o 47 Kesäkuu 2018
koti.mbnet.fi/tkalmi/kalmi/lehti/Sukulehti47K18.pdf

Pääkirjoitus

Vaihteeksi oli kunnon talvi ainakin suuressa osaa Suomea ja kevätkin on etenkin toukokuussa ollut todella kaunis ja lämmin. Yksi Suomen parhaita puolia on neljä erilaista vuodenaikaa, vaikka osa suomalaisista ei ihan niistä kaikista pidäkään. Ainakin syksyn harmaus ja talven kylmyys ovat asioita, jotka ovat saaneet kymmeniätuhansia suomalaisia muuttamaan ainakin talviajaksi lämpimimpiin maihin. Floridan vetovoima on viime aikoina tainnut hieman laimeta johtuen pitkistä lentomatkoista, mutta Espanjaan ja Kanarialle muuttaa yhä enemmän suomalaisia nauttimaan lämpimämmästä ilmasta. Suurin osa heistä kuitenkin viettää Suomessa yli puoli vuotta. Osa verotussyistä, osa sen takia, että Suomi on kuitenkin niin hyvä maa asua.

Viime vuoden aikana tein useita matkoja eri puolille Eurooppaa. Kohteina olivat Espanja, Kypros, Englanti, Hollanti, Islanti, Norja, Ruotsi, Venäjä ja Viro. Tänä vuonna olen käynyt jo Espanjassa, Kreikassa ja Puolassa. Olen viihtynyt kaikissa paikoissa, mutta ainakin minulle riittää lyhyt vierailu niissä. Tosin meidän suvustakin löytyy niitä, jotka ovat tehneet toisin ja lähteneet pysyvästi pois Suomesta, joko Amerikkaan tai Ruotsiin tai jonnekin muualle.

Vieraassa maassa toinen sukupolvi kasvaa jo paikallisiin tapoihin ja viimeistään kolmas kadottaa isovanhempiensa äidinkielen taidon ja sulautuu paikallisväestöön. Silti osa heistäkin on kiinnostunut juuristaan ja haluaa

tietää isovanhempiensa kotimaan oloista ja paikoista josta isovanhemmat ovat lähteneet. Alkuvuoden aikana olen kirjoitellut Amerikan Kalmien historiasta lyhyttä englanninkielistä kirjasta, jotta hekin voisivat paremmin saada tietoa siitä mistä päin ovat lähtöisin.

Viime syksynä sain myös valmiiksi sukukirjan "Äitini suku ja naapureita Kärkölästä", jossa on sukhistorian lisäksi kuvaus Korkeen kylästä, jossa asuin lapsuuteni. Mielenkiintoinen työ, jota tehdessä itsellekin selvisi paljon uusia asioita. Internettiin laitetaan koko ajan lisää uusia asiakirjoja ja muuta tietoa, joten omasta suvusta voi jatkossakin löytyä uutta tietoa. Mielenkiintoista on myös tutkia tuttavien sukuja. Lähtökohdaksi riittää yleensä jonkun 1800-luvun lopussa syntyneen henkilön syntymätiedot (aika ja paikka). Viikossa parissa pystyy yleensä löytämään tällaisen henkilön esivanhemmat 1600-1700 -lukujen taitteeseen asti.

Tällä kertaa en kirjoittele maailman menosta. Jokainen on varmaan nähnyt televisiossa ja lukenut lehdistä tarpeeksi siitä mitä muualla tapahtuu. Toivottavasti maailma hieman rauhoittuisi ja ainakin kaikenlaiset terroriteot loppuisivat.

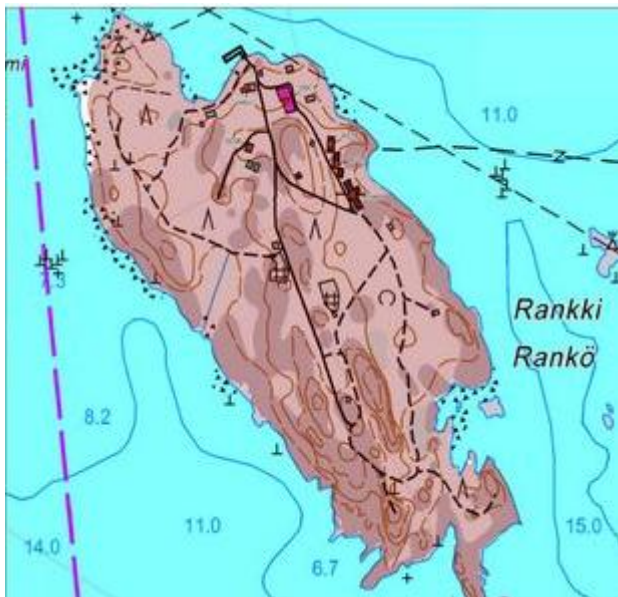
Hyvää kesää ja vuoden jatkoa kaikille.

Tapani Kalmi
puh: 040 7654606
email: tapani.kalmi@gmail.com
Internet: <http://koti.mbnet.fi/tkalmi/>

Tapaaminen ja vuosikokous Kotkassa

Kalmin suvun sukukokous pidetään Kotkassa lauantaina 11.8.2018. Kokous pidetään Tuomas Kalmin luona klo 13.00 osoitteessa Työmiehenkatu 3 as. 1, 48100 Kotka. Kokouksen jälkeen tehdään laivaristeily Rankkiin.

Ilmoittautumiset pitää tehdä sunnuntaihin 29.7.2018 mennessä Tuomas Kalmille, puh. 0408605069
sposti: tuomas.kalmi@andritz.com

Jäsenmaksu vuodelle 2018

Jäsenmaksu on **10 €** /henkilö. **Kalmin sukuseuran** tilinumero on **TSOP 571113-218796**
IBAN: FI43 5711 1320 0187 96

Ainaisjäsenyys

Normaalin vuosijäsenyyden vaihtoehtona on myös mahdollista valita ainaisjäsenyys.
Ainaisjäsenyydenmaksu on **100 €**. Sen voi suorittaa edellä mainitulle seuran tilille.

Kalmin suvun tuotteita

Vaakunapinssi 5 euroa. **Sukukirja** "Skalm-Kalm-Kalmi, Hansakaudelta 2000-luvulle" **10** euroa.
Sukuviiri 15 euroa. **Viirin tanko ja jalusta** 9 euroa. **Paita** (hajakokoja M, L, XL) 15 euroa.

Jos olet kiinnostunut suvun tuotteista, ota yhteyttä Tapani Kalmiin.

Kalmin sukuseuran kokous ja matka Kannakselle 18.-20.8.2017

Kalmin sukuseura järjesti matkan Karjalan kannakselle elokuun puolivälissä. Matkaan lähti 18 suvun jäsentä. Käytännön järjestelyt hoiti Neva Tours, joka järjesti linja-auton kuskeineen matkan ajaksi ja tilasi majoituksen Muolaan Kuusaassa olevasta Motellista.

Kuvassa alarivissä vas. Marjatta, Hilma, Marja ja Tapani. Ylärivissä Pekka, Leena, Eila, Birgit, Saila, Matti K, Matti P, Elsa, Pirkko, Antti Ki, Maija, Antti Ka, Heikki ja Jaakko.

Matka alkoi aikaisin perjantai-aamuna Turusta, jonne tuli ensimmäinen ryhmä matkalaisia. Ennen Helsinkiä poimittiin vielä Hilma ja Eila mukaan. Helsingistä ja Porvoosta haettiin loput ja saatiin koko porukka yhteen.

Ennen Vaalimaan raja-asemaa käytiin nopeasti syömässä/kahvilla, joten oltiin hyvissä ajoin raja-asemalla. Siellä ei aikaa mennyt kovin kauan ja päästiin ensimmäiseen matkakohteeseen, joka oli pieni rajakauppa, jossa sai vaihtaa euroja rupliin. Nyt se tapahtui ihan virallisesti kaupan yhteydessä olleessa toimistossa, kun aiemmilla matkoilla rahanvaihtaja tuli autoon ruplanippu laukussaan. Takana ovat myös ajat, jolloin samassa kohtaa vaihdettiin farkut ja muut ylimääräiset vaatteet rupliin. Kaupasta saatiin myös ostettua evästä ja juomista matkaa varten, sillä tiedettiin, että motellin lähellä ei ollut ruokakauppaa. Juomia tosin sai sekä motellista että paikallisilta liikkuvilta myyjiltä, joilla oli juomia ja matkamuistotavaroita autojensa takaboksilla.

Kuusaan motellissa oltiin ennen iltaa, joten siellä jäi hyvin aikaa majoittautua ja vaihtaa kuulumisia ennen illallista. Koska Kalmin Eilan isän kotitalo oli ollut Koprassa, niin sinne lähti pieni tiedusteluryhmä (Tapani, Leena, Pekka ja Eila) hotellin isännän pikkuautossa katsomaan voisiko ja kannattaisiko sinne mennä koko joukolla linja-autolla. Matkaa Koprallaan oli parikymmentä kilometriä Mälkölän ja Kaukilan kautta. Viimeiset viisi kilometriä olivat sen verran huonokuntoista tietä, että jo mennessä päätettiin, että linja-autolla ei kannata lähteä, koska suvulle kuuluneita taloja/raunioita ei tien varrella nähty. Linja-auto olisi kyllä päässyt perille, sillä kuski oli sen verran kokenut, että olisi uskaltanut ajaa Koprallaan lähellä olleen kapean sillan yli. Kopralla löytyi muutama vanha ja useampi uusi rakennus, vaikka koko kylää ei kierrettykään. Eilan kotitalo oli kuitenkin hävinnyt kokonaan eikä edes sen pihamaata löytynyt. Lähellä kuitenkin kuljettiin ja nähtiin millaisessa paikassa se oli sijainnut. Suvulle kuuluneita rakennuksia/raunioita olisi saattanut olla kylällä, mutta ilman paikallisopasta niiden löytäminen oli mahdotonta.

Ylemmässä kuvassa on Koprallaan tulevan tien risteyksessä oleva kaivo, joka oli lähellä Eevosen taloa.

Alla on kylätien varressa oleva lähes romahtanut rakennus, jonka kattoa on paikattu monta kertaa.

Illalla syötiin isäntäparin tekemää ruokaa ja maistettiin heidän tekemää kirsikkalikööriä, jonka raaka-aineet oli saatu motellin suuresta puutarhasta. Illallisen jälkeen pidettiin myös virallinen vuosikokous, jonka puheenjohtajana toimi Tapani Kalmi. Kokous sujui nopeasti eikä mitään isompia muutoksia normaaliin toimintaan suunniteltu tehtävän. Sukuneuvostokin valittiin jatkamaan entisessä kokoonpanossa.

Lauantai-aamuna syötiin aikaisin aamiainen ja lähdettiin itään päin kohti Rautua ja Pyhäjärveä. Pääkohteena oli löytää Kinnasten kotitalo Pyhäjärvellä. Edellisellä kerralla ei paikka löytynyt, mutta nyt oli sen verran tietoa ja tuuria, että talon pihamaa löytyi. Siellä ei tosin ollut paljon muita merkkiä kuin yksi kivijalka ja muutama iso puu ja puutarhakasveja. Mutta pääasiahan oli se, että kotitalon paikka löytyi eikä siellä paljon muuta odotettukaan olevan. Matkalla nähtiin myös Kalmin Jalmarin kotitalo, joka oli puoliksi palanut.

Kuva on otettu Kinnasten Pyhäjärvellä ollen talon pihalta. Eturivissä vas. Pekka, Leena, Marjatta, Birgit ja Tapani. Takarivissa kivijalan päällä seisovat Kinnasen sisarukset Heikki, Antti Matti ja Hilma.

Paluumatkalla Pyhäjärveltä pysähdyttiin Raudussa Kiviniemen sillan vieressä, jossa oli kahviloita, myymälöitä ja tori. Sieltä jatkettiin Raudun katselua bussista ja suunnattiin kohti Muolaata ja sen kirkon raunioita. Kirkon alue oli kunnostettu kauniiksi viime käynnin jälkeen ja siellä oli myös muutama vanha hautakivi. Kirkolta tehtiin maisema-ajelu kapeata kylätietä pitkin takaisin

motellille. Kuskilla oli hieman tuskainen olo, kun tie muistutti jostain kohtaa kärrytietä, mutta hyvin päästiin perille motellille, jossa syötiin illallinen ja juteltiin iltamyöhään.

Sunnuntai-aamuna aamiaisen jälkeen lähdettiin ajelemaan kohti Heinjoen kirkonkylää ja asemanseutua. Tiet kirkonkylään oli aika hyvässä kunnossa ja sieltä asemallekin riittävän hyvä, joten nähtiin hyvin millainen paikka Heinjoen keskusta on ollut. Siellä ei kovin paljon uusia rakennuksia ollut, mutta sodanaikaisia rakennuksia oli säilynyt aika paljon. Heinjoelta palattiin Äyräpään Kaukilaan ja poikettiin katsoman Kaukilan Hätösmäelle, jonne Mikko Kalmi oli vuosisadan vaihteessa muuttanut Nousiaisen maatilalle vuokraviljelijäksi ja jossa hänen poikansa

Ville (vuoteen 1916 asti) ja Tuomas (vuoteen 1920 asti) olivat jatkaneet viljelyä. Paikalla oli vielä vanha ulkorakennus ja muutama uusi rakennus. Siellä asui vanha 1950-luvulla tilalle muuttanut venäläisperhe. Valitettavasti ei löytynyt yhteistä kieltä, joten tarkemmat yksityiskohdat jäivät selvittämättä.

Hätösmäen vanhan ulkorakennuksen nurkkaa

Hätösmäeltä jatkettiin Äyräpään kirkon raunioille ja sieltä Pölläkkälän kylään sahan raunioille. Molemmista paikoista saatiin ihailla Vuoksen suuruutta ja sen rantojen kauneutta. Matka jatkui

Äyräpäästä Viipuriin, jossa pysähdyttiin reiluksi tunniksi torin varrelle. Siellä ehdittiin hyvin käydä kauppahallissa ostoksilla ja Pyöreässä Tornissa kahvilla.

Viipurin Pyöreä Torni

Paluumatka Viipurista Suomeen sujui rauhallisesti. Rajalla käytiin vielä pikaisesti ostoksilla, mutta sen jälkeen ajettiin lähes suoraan Turkuun. Tosin matkan aikana kyydistä jäi suuri osa matkaajista samoissa paikoissa kuin olivat mukaan tulleetkin. Iltamyöhällä päästiin lopulta Turkuun, josta viimeisetkin matkalaiset pääsivät palaamaan koteihinsa. Jälleen kerran oli tehty mukava ja mieleenpainuva matka vanhempien/esivanhempien asuinpaikoille.

Runo Kalmin pataljoonan kunniaksi

Virolainen majuri Hans Kalm (1889-1981) johti kansalaissodassa valkoisten Pohjois-Hämeen I pataljoonaa eli oli ns. Kalmin pataljoonan komentaja. Pataljoonasta käytettiin nimeä Kalmin Pirut.

Viron vapaussodassa 1919 eversti Hans Kalm johti suomalaisista vapaaehtoisista koottua Pohjan Poikien rykmenttiä.

16.07.1919 Hämetär no. 44

Juhlaruno

lausuttu Pohjois-Hämeen Rykmentin juhlassa.

Rautaristin ritareille.

13. 7. 1918.

Yö synkkä peittää harmaan, armaan maan
yö synkkä, toivoton ja mustan musta,
ja pimeyden voimat raivoissaan
levittää turmaa, surmaa, kadotusta.
Käy Suomen maassa kova keväthalla
— vaan mikä lieska Pohjan taivaan alla!

Ei mitään! — kaikkialla, koke maassa
punaiset liput murhan töitä lehuu!
Vaan katso! Pohjolassa urhokkaassa
jo raivaa, taistoon, vapauden töihin!
Viel hetki: Pohjan poika iskee jo!
vapise punaryssä; aurinko
jo alkaa nousta, kääntyy kohtalo.

Jo soivat maassa jylhät sotatorvet:
Hei, Suomen miehet kaikki, miekat vöihin.
Jo kuulu kankaat, vastaa kolkot korvet:
Hei pojat, taistoon, vapauden töihin! —
Ja silloin sata miestä maasta nousi,
nous' tuhannen, nous' ponnahti kuin jousi!
ja iski, iski kerran, iski kaks'
— jo kävi punaryssä valjummaks'.

Hurraa, hurraa! Jo satapäiset parvet
kuin tuhat myrskysäätä rynnistää.
On revennehet vanhan vihan arvet:
voi teitä, kirottuja ryssiä!
Ne hyökkää, iskee, iskee sekä hyökkää!
Tärisee tanner: punaryssät lyökää!
Ei estää tuota voimaa mikään voi,
jo kaikkialla voitonhuudot soi:

* * *

Vaan erillensä muista pieni joukko
kuin salama käy kohden etelää!
Se pyrkii kotomaille, houkko,
kymmenen sataa vastaan rynnistää.
Ja punaryssä nauraa mielissensä:
nuo miehet tahtovat kai selkähänsä!

Vaan mitä! — Kuhmoisissa pirut
kuin tanssien käy verileikkihin.
Jo tykit jyskyy, lentää kattoin sirut, —
Kas tuhatpäiset laumat väistyykin!
Ja kourallinen valkeata miestä
nyt alkaa punaisien selkää piestä.

»Mi ihme, perhana, ei oikein laita!
Miks' väistytte, miks' eteen ette käy?
Miks' ette tuota pientä laumaa voita?»
— »Sen piru ties! Ei niitä edes näy!
On niillä vehkeet, pahoin tässä pelkään
me että niiltä viimein saamme selkään!»

Näin kuuluu punakenraalien suusta, —
Vaan pieni parvi kulkee eteenpäin!
Se kotiin kaipaa, eikä huoli muusta
Näin Kalmin pojat iskee, katsos näin:
Taas välähtää, taas Kuhmon pirut ryntää
ja taasen punaryssä pakoon säntää!

Jo Padasjoki saatiin, Nyystelässä
nyt tykkien jyske kiivahasti soi,
vaan punaryssät kun on tähtäämässä
ei mitään tykit meille tehdä voi.
Ja eespäin Kalmin pojat päästä haluaa
kotio, armaan luokse mielet palaa.

Ei vastahan oo Kalmi majuri?
hän hymyy, eteenpäin taas komentaapi
hei, kohta taasen tykit jyrisi,
ja Kalmin pojat Vääksyn valtaans' saapi.
Hän itse eellimmäisnä aina kulkee
— jo punaisien pakoretken sulkee.

Niin päästään Lahteen, siellä vasta moikua.
kun saksalaisten kanssa hyökätään.
Kun heinää siellä kaatuu punapoikaa,
vaan uutta, uutta yhä rynnistää.
Siis kerran vielä Kalmin pojat matkaan:
Nyt Hatsinassa punaisia vatkaan!

Niin, Hollolassa sekä Hatsinassa
punaiset epätoivoin yrittää.
Nyt lävitse — tai ollaan kuolemassa!
Nyt täytyy viime voimat pinnistää!
Taas tykit jyskyy, lentää puista sirut,
vaan paikallansa pysyy Kalmin pirut.

Vain hetki, taasen Kalmi rynnistää
hän autoonsa saa hyvän kuularuiskun,
ja joukot riemuin, innoin perässään
suo punikeille vielä lähtöruiskun.
Ja silloin kuulaa hyvin tuiskuua
kun Kalmi käyttää kuularuiskuaan.

Jo iltaan saanut pari, kolme päivää,
vaan yhä Hatsinassa humu käy.
On kaikkialla verta, ruudin häivää,
jo kohta neljäs ilta hämärtäy,
vaan silloin näkyy ensi vihree takki!
Hei pojat, tuoll' on saksalaisten sakki!

Hurraa, nyt punaryssäin (tubo?) koitti!
Ne joutuneet jo ovat satimeen.
Nyt viime taiston Kalmin pojat voitti
— he pyyhkii silmäkulmast' karpaleen.
Vaan saksalainen katsoo kummissansa:
tää joukko pitänytö puoliensa.

Kun kierros valmistuu — niin ihmeeksensä
saa nähdä pieni Kalmin parvi tuo
kuin kymmentuhatt' ryssä väsynyttä
aseitaan kantaa saksalaisten luo.
Taas hurraa-huudot innokkaina kierii
Ja Kalmin maine Saksan joukkoon vierii.

* * *

Nyt taisto päättyi, laskettu on pistin
ja joukot lepää, juhlii voittojaan. —
Vaan teitä, uljaat urhot rautaristin
viel' Kalmin pojat muistaa innoissaan!
Jos mitkä vaiheet vielä elää saamme,
niin turvassa on kausamme ja maamme,
kun teidänlaiset johtajamme on!
Te voittoon viette taikka kuolohon!

Ilmari Rytkönen.

POHJANPOJAN PALUU

Kirjoittanut Olla Teräsvuori.

*Läks' urhoja taakse meren
avuks' orvolle heimolleen.
He hinnalla hengen ja veren
Vironmaan saa vapauteen.
Uus' aamu ja aika nyt koittaa,
kun yhdessä taistellaan.
Nyt meidän on vuoromme voittaa,
kevät tuoda Pohjolaan.*

*

*Sinä päivänä Tallinnassa
iloäänet ilmahan soi.
Viron neitokset satamassa
jo laivahan kukkia toi.
Oli Hulmin Jannekin myötä:
sai hänkin kukkasen.
Sitä sitten päivää ja yötä
hän mietti muistellen.*

*Ei kukkaa saanut hän keltään
viel' ollut milloinkaan.
Jörö niin oli sydämeltään
tuo kasvatti Pohjanmaan.
Mut niinkuni kevähällä
puut, nurmikot viherjoi,
niin tahdilla hellimmällä
sydän Jannenkin nyt löi.*

*

*Ja Kalmi se joukkonsa johti
niin huimasti suvehen päin.
Ja Jannekin Valkaa kohti
oli joukossa rientävään.
Ja kumppanit kummastellen
tuot' tutkivat toisiltaan:
„Mikä Jannella, lauleskellen
kun veikaten kulkee vaan?“*

*Mut ei sitä tiennehet toiset
— ei tietänyt itsekään —
oli liian aurinkoiset
nuo aattehet selvenemään.*

Suomen Kuvalehti 1.3.1919

*Ah onnea suurinta, konsa
ei selvillä onnen syy,
kun kullekin kohtalonsa
kuni pilvistä ilmestyy.*

*

*Tykit jyskivät Valkan luona . .
Rajun Kalm teki ryntäyksen.
— Ja kumppanit yönä tuona
ties' Jannen kaatunehen.
— Mut kentältä veriseltä
kun vainaja korjattiin,
takin alta, sydämeltä,
ah, kukkanen löydettiin.*

*

*Taas ollaan Tallinnassa . . .
— Kenen valkeat arkut nuo?
Viron neitokset satamassa
taas laivahan kukkia tuo.
— On Hulmin Jannekin myötä:
saa hänkin kukkasen. —
Viro tehtyä sankarityötä
iät muistaa siunaten.*

*Ja lähtevät taakse meren
taas urhot palajamaan.
He hinnalla hengen ja veren
tuo kukkia kerallaan.
— Mut palkinto tuo, se riittää:
Viron, Suomen se yhtehen vie,
kaks' kansaa se yhtehen liittää,
yks täst' edes niill' on tie.*

*On nouseva Pohjolassa
nyt Kalevan valtio uus!
Ja sen kilvessä kirkkahassa
on voima ja mahtavuus.
— Ylös miehet, parhaimpanne
ja kaikkenne uhratkaa,
kuin tehnyt on Hulmin Janne! —
— Kukan työstänne saa kotimaa.*

20.9.1924

20.3.1926

16.9.1926

Nuorisoseurat.

Raudun Vehmais-Haukkalan nuorisoseura

wietti vuosikokouksensa tt. 14 p. seuran „Sampolassa“. Tilaisuuteen oli saapunut suuri joukko seuran jäseniä sekä muitakin asiaa harrastavia henkilöitä.

Kokouksen avasi seuran esimies op. B. Meronen, palauttaen samalla mieliin niitä muistoja, jotka si-
jältyvät seuran 6-vuotistoiminta-
kauteen.

Kokouksen puheenjohtajaksi valit-
tiin herra M. Rärffäinen ja sihtee-
riksi neiti Lempi Ruffo. Rahas-
tonhoitajan tekemät vuosikertomus hy-
väksyttiin kiitoslauseilla. Edusta-
jiksi Etelä-Karjalan n. i. vuosikoko-
ukseen valittiin J. Kalmi ja neiti
Alma Karhunen. Vuoksen piirin
n. i. vuosikokoukseen tulivat wali-
tuiksi M. Joro ja neiti Aino Rärff-
äinen. Tilintarkastajiksi ensi
vuodelle tulivat liifemies T. Joro
ja maamvilji. M. Ruffo, varalle lii-
femies A. Lopenen ja kauppi. M.
Riefiläinen.

Seuran esimieheksi valittiin un-
delleen op. B. Meronen, sihteeriksi
neidit Helmi Paukkunen ja Aino
Rärffäinen, varaesimieheksi M.
Pulakka, rahastonhoitajaksi T. Son-
kanen, taloudenhoitajaksi A. Rärff-
äinen ja muiksi johtokunnan jäse-
niksi M. Joro, J. Kalmi, J. Mes-
kanen, Lempi Ruffo ja Alma Kar-
hunen.

RAUTU.

Kuolleita: Tal. Mikko Kalmi
Muolaan Kaukilasta, 78 v. 4 kk. 8
päivän vanhana.

Muuttokirjaa Viipurin kat.
suom. seurak. pyytää työl. Amal.
Paukku Haapakylästä.

Hartaushetki on Marianpäivänä
klo 4 ip. Sirkkiänsaarella Mikko Yr-
jöp. Pietisellä.

29.9.1928

**Nuorisoseurojen
vuosikokouksia.**

**Raudun Vehmais Haukkalan
n. seuran vuosikokous**

pidettiin 23 p:nä, ts. seuran
omalla talolla. Kokouksen avasi ly-
hyellä puheella seuran esimies Jal-
mari Kalmi, jonka jälkeen valittiin
kokoukselle puheenjohtajaksi Matti
Pulakka ja sihteeriksi nti Aino Rärff-
äinen. Seuran esimieheksi walit-
tiin edelleen Jalmari Kalmi. Joht-
tokunnasta erotuorossa olevat Aino
Rärffäinen, op. Maria Pesch,
Alf. Rärffäinen ja Alb. Pulakka
valittiin undelleen seuran johtokun-
taan. Varajäseniksi Matti Joro ja
Mikko Ruvola. Entisiä kuuluvat
johtokuntaan op. B. Meronen, Si-
mo Meskanen, Saima Kalmi ja
Matti Pulakka. Perheiltamia pää-
tettiin pitää ensisen talvan mukaan
joka kolmas festiviikko ja on niistä
seuraava 10 p:nä lokak. Seuran

Torstaina syyskuun 16 p:nä

kuntaan: A. Lassila ja Jal-
mari Pehkonen.

L. Orjansaaren koulun johto-
kuntaan: M. Partanen ja T.
Kuronen.

Mäkrän koulun johtok.: Ju-
ho Tepponen ja Ida Koso-
nen.

Vehmaisten koulun johtok.:
Tuomas Lopenen ja Ville
Kalmi

Kirkonkylän koulun johto-
kuntaan: Heikki Määttänen
ja Juho Pulli.

Karjala 30.11.1922

**Tukki-
huutokauppa.**

Julkisella, vapaachtoisella huuto-
kaupalla, joka pidetään tulevan Jou-
lukuun 7 päivänä kello yksi päivällä
Matti Jorolla Vehmaisten heivissa
Raudun pitäjän Vehmaisten kylässä.
Myydään enintä tarjoavalle Vehmaisten
Yhteismetsästä 1902 kapp. lei-
mattua mänty-tukkipuuta, jonka 6 met.
korkeudelta ovat 22,5 senttimetriä
paksut ja sitä suuremmat, puut ovat
erittäin pihkavaraiset. Lähempiä tie-
toja myymäehdoista y. m. antaa hoit-
tokunta. Metsän näyttää metsänvar-
tija Ville Kalmi Vehmaisissa, jossa
myös on leimausluettelo nähtävänä.
Myyjät pidättävät itsellään oikeuden
hyväksyä tahi hyljätä tarjoukset.

Raudussa, 26 p. marraskuuta 1922.

Hoitokunnan puolesta:
ALBERT MENTU.

Huutokauppoja

**Vapaaehtoinen
huutokauppa**

pidetään 19 p:nä syyskuuta klo 10 ap.
Muolan Kaukilassa arentimies Tuomas
Kalmilla, jossa myydään 2 hevosta, 2 jou-
lukuussa poikivaa hyvää maittoehmää ja
2 myöhemmällä poikivaa y. m. talous-
tavaraa. Myyjä pidättää 2 tunnin mietin-
tö ajan hyväksyä tai hyljätä tarjoukset.

Tuomas Kalmi.

<--Maakansa 11.9.1919

Uusi Suomi 23.2.1926

Vekselinväärennys Terijoella.

Joku aika sitten ilmoitti tilanomistaja Salomon Kalmi Terijoen poliisille, että hänet oli kutsuttu Viipurin raastuvanoikeuteen vastaamaan 1000 markan suuruisesta vekselistä. Koska hän ei kuitenkaan ollut kirjoittanut mainittua vekseliä, pantiin asiassa toimeen tutkimus jolloin ilmeni, että mainitun Salomon Kalmin poika Alexander yhdessä työmies Juho Pernitzin kanssa oli väärentänyt vekselin, joka sitten oli myyty Kansallis-Osakepankin konttoriin Terijoella. Vekselin väärentäjät ovat pidätettyinä tunnustaneet tekonsa.

Surkea tapaturma Hovinmaan paperitehtaalla

Seinän sortuessa yksi mies kuollut, toinen haavoittunut.

Hovinmaan paperitehtaalla tehdään parhaillaan suuria uudistustöitä, jotka ovat urakalla helsinkiläisellä yhtiöllä Kreuger & Toll. Purettavana on myöskin eräs väliseinä, jota keskiviikkoiltana koetettiin saada kaatumaan vetoköysien avulla, mutta seinä ei hievahdanutkaan. Kun Hovinmaan paperitehtaan työväestö toissa-aamuna ryhtyi purkaustöihin sortuikin tiiliseinä, joka edellisenä iltana tuntui niin tukevalta, aivan itsestään klo 8 jälkeen, ja alle jäi kaksi miestä Otto Penttinen ja Aleksander Kalmi. Onnettomuudessa ruhjoutui Penttisen pääkallo niin pahoin, että aivot pursuivat ulos ja hän kuoli heti jälkeenpäin. Aleks. Kalmi pääsi vaurattain vähillä vammoilla. Hänen oikeaan ohimoonsa tuli verihaava ja kieli joutui hampaiden väliin, joten sekin haavoittui. Omin voimin, vaikka saattajan seuraamana, pääsi hän Viipuriin lääkärin apua saamaan.

Puukotus Turun keskusvankilassa.

Yhteen vangelista isketty kaksi haavaa.

Sunnuntai-aamuna klo 9 ajoissa tapahtui Turun keskusvankilassa puukotus, jolloin erääseen Johan Viktor Kalmi-nimiseen vankiin iskettiin kaksi puukonhaavaa. Kalmi oli vankien yhteisessä oleskeluhuoneessa kyyristyneenä uunin eteen tehdäkseen siihen tufen, kun yhtäkkiä häneen kaksi keitaa takaapäin puukolla iskettiin. Toinen isku tapasi vasempaan käsivarteeseen, mutta toinen sattui selkään keuhkon kohdalle, aiheuttaen vakavan verenvuodon sisäänpäin. Lyöjästä ei toistaiseksi olla selvillä, sillä se vanki, jonka haavoitettu on lyöjäksi ilmoittanut, kieltää jyrkästi syyllisyytensä. Haavoitettu on heikossa voinnissa vankilan sairaalassa. Alustava tutkimus on jo toimeenpantu ja jatketaan sitä heti, kun Kalmi on siihen määrin toipunut, että voi tapahtumasta kertoa.

<-- Karjalan Aamulehti 30.7.1921

Karjala 17.3.1921

Heinjoen Kopralasta.

Kopralan nuorisoseura „Kytevä” toimeenpanti hiihtokilpailun t.k. 13 p:nä Äyräpäänlahden jäällä seuran jäsenten välisestä kiertävästä palkinnosta 10 km. matkalla. Osanottajia oli kaikkiaan 5, joista 3 keskeytti. Seuran kiertävän palkinnon voitti toisen kerran Johan Mätkönen, aika 36 min. 55 sek., 2 paik. Iivari Hyttiäinen 47,6 ja 3 paik. Väinö Teivonen 50,32.

Sitten kilpailivat poikaset alle 15 vuoden 2 km. matkalla. Osanottajia oli kaikkiaan 10. 1 paik. voitti Sergei Grasseff 6 min. 16 sek., 2 paik. Jalmaria Teivonen 6 min. 30 sek., 3 paik. Jalmaria Hyttiäinen 8 min. 35 sek. Seuraava oli Esa Kalmi 6 min. 45 sek.

Palkintoina jaettiin kirjallisuutta. Sää oli erittäin kaunis, joten kuulemista seuraamaan oli kokoontunut yleisöä runsaasti.

Heinjoen ja Äyräpään rajakylä

